

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

40. Mandar Riccium suscipit, Pechinu[m] ducendum, & deserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

paginas, & interrogatis subinde Mandarinis gradu suo donatis eequam illarum profiteri legissent, ita ex singulis, & de singulis disserebat, vt petitor omnium unus censeretur, quam quisque singularum;

39.
Doctrinam
Sinensem
peritior Ric-
cius, quam
Sinæ.

cumque antehac Sinis nihil ad aures veniret acerbius, quam nostrum hunc orbeni Literatorum regnum esse, longeque alia esse illius inge-
nia, & sublimiores scientias; nunc subdit idemmet Riccius, illos si-
pudebat, dum viderent Externum, non modo complecti libos om-
nes quos venerantur pro canone, verum & lucem iis afferre ege-
giam, & quod perperam interpretabantur, intelligenter explanare;
hinc dici non potest quanta in Riccius eorum obsequia procul in-
dia, & superbo fastu; quam se falsos viderent, dum esse in humanis
præter Sinas nihil dignum aspectu cogitarant, mortales ceteros, ca-
uerant tanquam hostes, aspernati fuerant veluti barbaros. Nec etrem
opinor si dicam Riccius in Cantonensis Prouincia solo ingratu &
sterili retentum fuisse diuinitus, vt dum prodesse aliis non potest, elab-
oraret semetipsum, tamquam fingeret, vt doctrina sua concitata
admiratione in Prouincia Chiansenii Doctorum hominum parente,
vtramque deinde in Regiam Nanchinensem veterem, & Pechinensem
vocaretur, alisque in verbis Societati sedes, & Religioni verae sta-
tueret.

40.
Mandat Ric-
cium susci-
pit, Pechinu-
ducendum,
& deserte-

41.
Via mitali-
lis.

Subiit itaque interiores regni Prouincias Riccius, & Nancianis-
dem fixit anno 1595, duebat illum Scilan supremo ex ordine Man-
darinus Amissor consilij bellici apud Regem, Pechinum accitus ad pa-
randam expeditionem auxiliariam Caraio Sinis vestigali, aductus
Taicolamam Iaponiae Regem. Sperabat Mandarinus à Riccio de cu-
ius sanctitate & scientia audierat restituendam filio sanam mentem; i
qua illum infausti pudor examinis & probroso repula dimouerat;
vix posuit agere cum iuvene Riccius, ob infelices eatus, quibus
conficiatum est id iter quod iuis ad Aquauiam Præpositum, & cum
qui nostris Macai præter literis describit, illaque potissimum quz
sibi Nanchini accidere, & fundatam in urbe Nanciano Societati do-
num. Profectus Sciaoceo Nanhionem Aprili exeunte, conolatus est
illuc veteres suos Christianos, nominatim Iosephum sanctum senem.
In ea viam iniuit miliarium triginta, perpetuis utramque arboribus
opacam, amoenam villis, hospitiis commodam, militari bus praefidis-
aduersus grassatores tutam; illac enim Sinis Europa, India, Malaca,
Iaponia, Molucum, suas merces transmittit; illac Sinæ Quanceum
suas, quibus Indiam, australes insulas, & Occidentem ditant. Hoe
vltro citroque, diu noctuque comineatu tam denlo stipatur via, vi
conficiendis eius septem leucis P. Palmerius scribat se die integro equi-
se. Quod autem via caput transuerso monte Muilino occupatum,
assensu præberet difficiles, ingentis animi Mandarinus per medium
montem viuo in lasso iter aperuit trium miliarium spatio, qua sua
in publicum munificentia, templum promeritus est in montis vertice,

&